

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 40/15
U Luxembourg 23. travnja 2015.

Presuda u predmetu C-260/13
Sevda Aykul/Savezna zemlja Baden-Württemberg

Država članica može imatelju vozačke dozvole odbiti pravo na upravljanje vozilom na teritoriju te države nakon što u njoj počini prometni prekršaj koji može dovesti do nesposobnosti za upravljanje vozilom

Međutim, to se pravo ne smije odbiti na neodređeno vrijeme, a uvjeti za njegovo ponovno stjecanje moraju poštovati načelo proporcionalnosti

Sevda Aykul austrijska je državljanka s prebivalištem u Austriji, nedaleko od njemačke granice. Nakon policijske kontrole u Njemačkoj analiza uzorka njezine krvi pokazala je da je S. Aykul upravljala motornim vozilom pod utjecajem kanabisa te da je taj narkotik konzumirala barem povremeno. Njemačka nadzorna tijela ocijenila su tada da S. Aykul nije bila u stanju odvojiti konzumaciju narkotika od upravljanja motornim vozilom i da stoga nije bila sposobna upravljati motornim vozilima. S. Aykul je dakle odbijeno pravo na upravljanje vozilom u Njemačkoj na temelju njezine austrijske vozačke dozvole. Obaviještena je o tome da može ponovno steći pravo na upravljanje vozilom u Njemačkoj podnošenjem medicinsko-psihološkog nalaza načelno uvjetovanog dokazom apstinencije od svake konzumacije narkotika u trajanju od godinu dana.

U Austriji je međutim S. Aykul i dalje bila smatrana sposobnom za upravljanje motornim vozilima pa je stoga zadržala svoju vozačku dozvolu. Naime, austrijska nadležna tijela poduzimaju mjere samo ako se medicinskim putem utvrdi nesposobnost za upravljanje motornim vozilima zbog konzumacije narkotika ili ako postoje znakovi koji upućuju na ovisnost o tim tvarima. Međutim, sukladno zapisniku njemačkog liječnika koji je obavio pretragu krvi, S. Aykul nije pokazivala znatnije znakove da je pod utjecajem narkotika.

S. Aykul podnijela je Verwaltungsgerichtu Sigmaringen (upravni sud, Sigmaringen, Njemačka) tužbu protiv odluke njemačkih upravnih tijela kojom joj je bilo odbijeno pravo korištenja njezine austrijske vozačke dozvole u Njemačkoj. Ona tvrdi da su samo austrijska tijela bila nadležna utvrditi je li ona i dalje bila sposobna upravljati motornim vozilima. U tim je okolnostima Verwaltungsgericht uputio Sudu pitanje protivi li se pobijanoj odluci obveza uzajamnog priznavanja vozačkih dozvola, kako proizlazi iz Direktive 2006/126 o vozačkim dozvolama¹.

U svojoj danas donesenoj presudi Sud je odgovorio da se Direktiva o vozačkim dozvolama ne protivi tomu da država članica na čijem teritoriju imatelj vozačke dozvole koju je izdala druga država članica privremeno boravi odbije priznati valjanost te vozačke dozvole zbog protupravnog ponašanja njezina imatelja koje se dogodilo na tom teritoriju nakon izdavanja predmetne vozačke dozvole i koje, sukladno nacionalnom pravu prve države članice, može uzrokovati nesposobnost za upravljanje motornim vozilima.

Sukladno Direktivi, samo je država članica u kojoj imatelj vozačke dozvole ima uobičajeno boravište ovlaštena donijeti mjere o ograničavanju, obustavi, oduzimanju ili ukidanju vozačke dozvole, a koje imaju učinke u svim državama članicama.

Međutim, Direktiva ovlašćuje sve države članice (a ne samo državu članicu uobičajenog boravišta) da na temelju svojih nacionalnih propisa i zbog protupravnog ponašanja na svojem teritoriju

¹ Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (SL L 403, str. 18. i izmjena SL 2009, L 19, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107.)

imatelja vozačke dozvole prethodno stečene u drugoj državi članici donese mjere kojih je opseg ograničen na taj teritorij, a učinak na odbijanje priznavanja valjanosti te dozvole na tom teritoriju.

Prisiljavanje države članice da bezuvjetno prizna valjanost vozačke dozvole u situaciji poput one u predmetnom postupku bilo bi protivno cilju od općeg interesa koji predstavlja poboljšanje sigurnosti prometa na cestama i koji upravo slijedi Direktiva. Doduše, mogućnost države članice da oduzme imatelju vozačke dozvole ovlaštenje za upravljanje vozilom na njezinu teritoriju zbog prekršaja koji on na tom teritoriju počinu svakako predstavlja ograničenje načela uzajamnog priznavanja vozačkih dozvola. Međutim, to ograničenje, koje omogućuje smanjenje rizika od nastanka prometnih nesreća, može povećati sigurnost prometa na cestama, što je u interesu svih građana.

Nadalje, Sud je utvrdio da je **država članica koja odbije priznati valjanost vozačke dozvole u situaciji poput one u predmetnom postupku nadležna odrediti uvjete koje imatelj vozačke dozvole treba ispuniti radi ponovnog stjecanja prava na upravljanje vozilom na njezinu teritoriju.**

Naime, budući da se odbijanje priznavanja valjanosti vozačke dozvole koju izda druga država članica temelji na nacionalnim propisima koji ne postoje nužno u zakonodavstvu države članice koja je izdala dozvolu, teško se može očekivati da zakonodavstvo potonje države samo propisuje uvjete koje bi imatelj vozačke dozvole trebao ispuniti kako bi ponovno stekao pravo na upravljanje vozilom na teritoriju druge države članice. Sud međutim upućuje na svoju sudsku praksu u skladu s kojom jedna država članica ne može na neodređeno vrijeme odbiti priznati vozačku dozvolu koju je izdala druga država članica ako je imatelju te vozačke dozvole na teritoriju prve države članice izrečena restriktivna mjera.

Verwaltungsgericht Sigmaringen mora ispitati odbija li zapravo Njemačka, primjenjujući vlastite propise, na neodređeno vrijeme priznati austrijsku vozačku dozvolu S. Aykul. U tom kontekstu taj sud **također** treba **provjeriti** poštuju li uvjeti propisani njemačkim pravom za ponovno stjecanje prava na upravljanje vozilom u Njemačkoj **načelo proporcionalnosti i**, osobito, ne prelaze li granice onoga što je prikladno i nužno za ostvarenje cilja Direktive (odnosno povećanja sigurnosti prometa na cestama).

U tom smislu Sud ističe da se, u skladu s navodima njemačke vlade, čak i u nedostatku medicinsko-psihološkog nalaza, pravo korištenja u Njemačkoj vozačke dozvole koju je izdala druga država članica priznaje kada se, unutar propisanog roka (odnosno pet godina u slučaju S. Aykul) iz njemačkog registra sposobnosti za upravljanje vozilom izbriše upis nedostatka sposobnosti. Dakle, nakon isteka tog roka S. Aykul može se ponovno u Njemačkoj koristiti svojom vozačkom dozvolom bez obveze podnošenja medicinsko-psihološkog nalaza.

U odnosu na te naznake, koje treba provjeriti Verwaltungsgericht Sigmaringen, Sud je utvrdio da se **njemačkim odredbama ne odbija na neodređeno vrijeme priznati vozačku dozvolu S. Aykul.** Nadalje, **činjenica uvjetovanja ponovnog stjecanja prava na upravljanje vozilom u Njemačkoj S. Aykul, bilo podnošenjem medicinsko-psihološkog nalaza** (čije izdavanje pretpostavlja dokaz apstinencije od konzumiranja narkotika u razdoblju od godinu dana), **bilo protekom roka od pet godina, čini se, sukladno mišljenju Suda, kao učinkovito preventivno sredstvo proporcionalno cilju poboljšanja sigurnosti prometa na cestama.**

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106